

ПРОТОКОЛ

№ 1150

гр. Варна , 21.12.2020 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова
Членове: Светла В. Пенева
мл.с. Лазар К. Василев

Секретар: Цветелина Н. Цветанова

Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20203100503525 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Въззивникът М. Р. М., редовно призован по телефона, не се явява, представлява се от **адв. Р. И.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна О., редовно призована по телефона, не изпраща процесуален представител.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила молба с вх. № 26355/18.12.2020г. от О., чрез процесуалния ☐ представител юрисконсулт М.М., обективираща изявление на страната да се даде ход на делото в нейно отсъствие. Заявява, че поддържа становището си за правилност на първоинстанционното решение и моли въззивната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли да ѝ бъде дадена възможност за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила молба с вх. № 26385/21.12.2020г. с идентично на молба с вх. № 26355/18.12.2020г. съдържание.

АДВ. И.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, след спазване разпоредбата на чл. 273 вр. чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и

отговора по нея:

Образувано е по повод въззивна жалба на М. Р. М. срещу Решение № 260044 от 29.10.2020г. по гр.д. № 548/2020г. по описа на ПРС, III-ти състав, с което **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ** са отхвърлени предявените от въззивника срещу О. искове за признаване за незаконно и отмяна на дисциплинарното му уволнение, извършено със Заповед № 1361/14.05.2020г., с която на М. Р. М. с ЕГН ***** на основание чл. 188, т. 3 вр. чл. 190, ал. 1, т. 2 и чл. 187, т. 1 от КТ е наложено дисциплинарно наказание и е прекратен трудовият му договор на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, както и за присъждане на обезщетение поради оставане без работа за период от три месеца след уволнението в размер на 1950 лв.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като основано на необективно възприемане и обсъждане на събраните по делото доказателства. Установено е по делото, че всеки от работниците – гробари почива в ден, който заяви, че иска да ползва пред прекия началник или друг служител, длъжен да сведе до знанието на ръководството, че иска да ползва, ако в този ден няма погребение. От показанията на свидетеля Соколов е установено, че всички гробари почиват едновременно – ако има погребение в събота или неделя, то в понеделник се почива, както и през друг ден, по желание на работника. Последното погребение за процесния период е било на 19.04.2020г., след който компенсацията е следвало да се ползвало в ден, който работниците си определят и след като не е имало друго погребение до края на месеца, почивния ден е можел да бъде всеки ден от седмицата, вкл. и 21.04., когато въззивникът не е се явил на работа. Липсата на изричен ред и регламентация при ползването 1 на почивките, така и за уведомяването не следва да се тълкува в ущърб на работника, а обуславя извод за незаконосъобразност на уволнението. Няма спор, че освен през почивни дни, ищецът е бил наеман и по граждански договор за извършване на други дейности. Не би могло да се говори за нарушение на трудовата дисциплина по повод отсъствието му на посочените в заповедта дни и да му се вменява вина при положение, че самият работодател не зачита сключеният трудов договор и трудовото законодателство /чл. 181 от КТ/ и урежда отношенията си с работника с компенсации, уговаряни по телефона. В този смисъл изводът, че работникът не се е явил на работа безпричинно и самоволно е изведен от първоинстанционния съд в нарушение на съдопроизводствените правила, уреждащи разпределението на доказателствената тежест по исковете по чл. 344, ал. 1 от КТ, довел и до нарушение на материалния закон – чл. 8, ал. 1 от КТ. Що се отнася до липсата на дадени обяснения – въззивникът е уведомил работодателя, че ще ползва компенсация и всички са били наясно с отсъствието му. Даването на писмени обяснения не е задължение, а право на работника. С оглед на всичко изложено моли за постановяване на решение, с което обжалваното такова да се отмени, а предявените искове с извод за основателност – да се уважат.

В отговор на жалбата О. оспорва доводите в нея и излага други, с които обосновава

правилност и законосъобразност на обжалваното решение, което моли да се потвърди. Установено е по делото от гласните доказателства на свидетеля М., че всички работници ползват компенсациите си, като предварително се уговарят за деня, а не че всеки самостоятелно решава кога да не се яви на работа и уведомява някого. До издаване на заповедта за дисциплинарно наказание, работникът не се е явил на работното си място и не е изпълнявал трудовите си задължения. В случая правилно съдът приел, че не е налице уведомяване на работодателя за ползване на отпуск или т.нар. компенсация. Следва да се съобрази, че след 27.04.2020г. работникът не се явил на работното си място, като за м. април са налице 6 дни отсъствия от работа, а за м. май – 12 дни. По делото не е установено за кои конкретни дни е ползвал компенсация въззивникът, нито, че за същите е уведомил работодателя. Липсват доказателства и за оставането му без работа в периода, за който се претендира обезщетението. Отправил искане в тази връзка за постановяване на решение, с което обжалваното такова бъде потвърдено.

АДВ. И.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Поддържам изцяло така депозираната въззивна жалба. Оспорвам отговора. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските.

С оглед изявленията на страните, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представения от процесуалния представител на въззивника списък на разноски, придружен с доказателства за извършени такива.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Считаю, че с оглед всички събрани и представени по делото доказателства - писмени и гласни такива, както и в самите мотиви на така обширното решение, съставът приема, че работното време, при което работниците и служителите, включително и моят доверител на длъжност „гробар“, не е регламентирано. След като работното време не е регламентирано, възможно ли е почивките да бъдат регламентирани? С оглед на това моля да отмените оспорваното от нас решение като незаконосъобразно и да ни дадете срок за писмени бележки, в които да изложим допълнителни доводи по същество. Моля за решение в този смисъл.

СЪДЪТ, с оглед исканията на двете страни, дава възможност на всяка от тях да депозира по делото писмени бележки, в които да изложат подробни доводи по същество на

спора, в еднодневен срок от днес.

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва на основание чл. 315, ал. 2 от ГПК, че ще обяви решението си **на 23.12.2020г.**, от който ден ще започне да тече срокът за обжалването му.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:06 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____